

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 9. novembrī **

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātspējas procedūras — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 4. pants — Dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētā ietekme uz prasījumiem, kas nav bijuši maksātspējas procedūras priekšmets — Izbeigšanās — Prasījuma nodokļa raksturs — Ietekmes neesamība — 15. pants — Jēdziens “tiesvedībā esošas lietas” — Piespiedu izpildes procedūras — Izslēgšana

Lieta C-212/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunalul Mureș* (Murešas tiesa, Rumānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 24. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 8. maijā, tiesvedībā

ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

pret

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP).

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši M. Bergere [*M. Berger*] (referente), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretāre L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 14. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Ungārijas valdības vārdā – *M. Fehér*, *G. Koós* un *M. Bóra*, pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *M. de Ree*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin*, pārstāvis, kam palīdz *D. Calciu*, advokāte,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 9. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

** Tiesvedības valoda – rumāņu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.) 4. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt* (turpmāk tekstā – “*ENEFI*”), iepriekš – *E-Star Alternativ Energiaszolgaitato Nyrt*, un *Directia Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)* (Brașovas Reģionālā valsts finanšu ģenerāldirekcija (*DGRFP*), Rumānija; turpmāk tekstā – “*DGRFP Brașov*”) par nodokļa prasījuma piespiedu piedziņu pēc *DGRFP Brașov* lūguma.

Atbilstošie tiesību akti

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 12., 20., 21. un 23. apsvērumā ir paredzēts:

“(12) Šī regula ļauj sākt galvenās maksātnespējas procedūras dalībvalstī, kurā ir parādnieka galveno interešu centrs. Šīm procedūrām ir vispārēja darbības joma, un to mērķis ir aptvert visus parādnieka aktīvus. Lai aizsargātu dažādas intereses, šī regula ļauj sākt sekundāro procedūru, kas notiktu līdztekus galvenajai procedūrai. Sekundāro procedūru var sākt tajā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums. Sekundārās procedūras darbība attiecas tikai uz šajā dalībvalstī esošajiem aktīviem. Obligātas koordinācijas noteikumi galvenajā procedūrā atbilst vajadzībai pēc vienotības Kopienā.

[..]

(20) [..] Lai nodrošinātu galvenās maksātnespējas procedūras noteicošo lomu, likvidatoram šajā procedūrā ir jādod vairākas iespējas iejaukties sekundārajās maksātnespējas procedūrās, kas tiek izskatītas tajā pašā laikā. Piemēram, viņam jābūt iespējai ierosināt pārstrukturēšanas plānu vai mierizlīgumu vai iesniegt pieteikumu apturēt aktīvu realizāciju sekundārajā maksātnespējas procedūrā.

(21) Katram kreditoram, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Kopienā, jābūt tiesībām iesniegt prasījumus katrā maksātnespējas procedūrā, ko izskata Kopienā attiecībā uz parādnieka aktīviem. Tam vajadzētu arī attiekties uz nodokļu iestādēm un sociālās apdrošināšanas iestādēm. Tomēr, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, ir jākoordinē līdzekļu sadalīšana. [..]

[..]

(23) Attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem jautājumiem jānosaka vienoti tiesību normu kolīziju noteikumi, kas to piemērošanas jomā aizstāj valstu starptautisko privāttiesību noteikumus. Ja nav norādīts citādi, jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kura sāk procedūru (*lex concursus*). [..] *Lex concursus* nosaka maksātnespējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, attiecībā uz iesaistītajām personām un tiesiskajām attiecībām. Tas regulē visus maksātnespējas procedūras sākšanas, izpildes un noslēgšanas nosacījumus.”

4 Regulas Nr. 1346/2000 3. pantā “Starptautiskā piekritība” ir noteikts:

“1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

3. Ja maksātnespējas procedūras ir sāktas saskaņā ar 1. punktu, visas procedūras, kas pēc tam sāktas saskaņā ar 2. punktu, ir sekundāras procedūras. Pēdējās minētās procedūras ir likvidācijas procedūras.

[..]”

5 Šīs regulas 4. pantā “Piemērojamie tiesību akti” ir paredzēts:

“1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā [maksātnespējas] procedūra ir sākta, turpmāk “procedūras sākšanas valsts”.

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

f) maksātnespējas procedūru ietekmi uz procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;

g) prasījumus, kas jāizvirza pret parādnieka īpašumu, un darbības ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas;

h) noteikumus, kas regulē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu;

[..]

j) maksātnespējas procedūras izbeigšanas nosacījumus un sekas, jo īpaši izbeidzot to ar mierizlīgumu;

k) kreditoru tiesības pēc maksātnespējas procedūru izbeigšanas;

[..].”

6 Regulas Nr. 1346/2000 15. pantā “Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām” ir noteikts:

“Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām, regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā lieta ir nodota tiesā.”

7 Šīs regulas 20. pantā “Sūtīšana atpakaļ un ieskaitīšana” ir paredzēts:

“1. Kreditors, kurš pēc 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšanas ar jebkādiem līdzekļiem, cita starpā, piespiedu līdzekļiem, saņem pilnīgu vai daļēju prasības apmierinājumu no aktīviem, kas pieder parādniekam un kuri atrodas citas dalībvalsts teritorijā, saņemto nosūta atpakaļ likvidatoram saskaņā ar 5. un 7. pantu.

2. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret kreditoriem, kreditors, kurš maksātnespējas procedūras laikā ir saņēmis dividendes par savu prasījumu, piedalās aktīvu sadalē citās procedūrās tikai tad, ja līdzīga ranga vai kategorijas kreditori šajās citās procedūrās ir saņēmuši līdzvērtīgas dividendes.”

8 Regulas Nr. 1346/2000 39. panta “Tiesības iesniegt prasījumus” redakcija ir šāda:

“Visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, izņemot procedūras sākšanas valsti, tajā skaitā nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm, ir tiesības rakstiski iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā.”

Ungārijas tiesības

9 1991. gada *évi XLIX. törvény, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról* (1991. gada Likums Nr. XLIX par maksātnespēju) 20. panta 3. punktā ir noteikts:

“Šajā likumā paredzētā termiņa neievērošanas gadījumā kreditors nevar piedalīties izlīguma noslēgšanā un uz to nav attiecināmas izlīguma sekas. Tāda prasījuma kreditors, kurš nav ticis reģistrēts prasījumu reģistrācijas termiņa neievērošanas dēļ, nevar izvirzīt šo prasījumu attiecībā pret parādnieku, bet var izvirzīt savu prasījumu, attiecībā uz kuru vēl nav beidzies termiņš, maksātnespējas procedūrā, ko ir ierosinājis kāds cits kreditors. [..]”

Pamatlietas fakti un prejudiciālie jautājumi

10 *ENEFI* ir sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir reģistrēta Ungārijā un kurai pamatlietas faktu rašanās laikā bija uzņēmums Rumānijā. 2012. gada 13. decembrī attiecībā uz šo sabiedrību Ungārijā tika sākta maksātnespējas procedūra, un 2013. gada 7. janvārī par šīs maksātnespējas procedūras sākšanu tika paziņots *DGRFP Braşov*.

11 2013. gada janvārī *DGRFP Braşov* izvirzīja divus prasījumus maksātnespējas procedūrā. Tomēr, tā kā tā nebija ievērojusi noteikto termiņu un nebija samaksājusi reģistrācijas nodevu, šie prasījumi nevarēja tikt ņemti vērā šajā maksātnespējas procedūrā, par ko *DGRFP Braşov* tika informēta 2013. gada 2. maijā.

12 Pēc tam, kamēr vēl norisinājās maksātnespējas procedūra, *DGRFP Braşov* veica nodokļu revīziju *ENEFI* uzņēmuma telpās Rumānijā. 2013. gada 25. jūnijā *DGRFP Braşov* izdeva paziņojumu par nodokli (turpmāk tekstā – “paziņojums par nodokli”) attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa (PVN) parādu. Tomēr ar šo paziņojumu par nodokli saistīto prasījumu tā maksātnespējas procedūrā neregistrēja.

13 Sākotnēji *ENEFI* neapstrīdēja paziņojumu par nodokli. Līdz ar to 2013. gada 7. augustā Rumānijas iestādes attiecībā uz *ENEFI* izdeva izpildes rīkojumu un pēc tam uzsāka piespiedu izpildes procedūru.

14 Pirms maksātnespējas procedūras Ungārijā izbeigšanas 2013. gada 7. septembrī *ENEFI* pārsūdzēja Rumānijā uzsākto piespiedu izpildi. Tā būtībā uzskatīja, ka tai nav jāmaksā atbilstoši paziņojumam par nodokli maksājamais PVN un ka ar to saistītā piespiedu izpilde ir prettiesiska, jo laikā, kad tika veikta nodokļu revīzija, kuras rezultātā tika izdots paziņojums par nodokli, attiecībā uz to jau bija sākta maksātnespējas procedūra Ungārijā. Līdz ar to, *ENEFI* ieskatā, *DGRFP Braşov* bija jāizvirza savs

prasījums minētajā maksātnespējas procedūrā. Saskaņā ar Ungārijas tiesībām, kas atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 4. pantam esot noteicošās, tiesības izvirzīt prasījumus, kuri nav reģistrēti maksātnespējas procedūrā, principā izbeidzas.

15 Šādos apstākļos *Tribunalul Mureş* (Murešas tiesa, Rumānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai, interpretējot Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punktu un 2. punkta f) un k) apakšpunktu, procedūras sākšanas valsts tiesību aktos paredzētās maksātnespējas procedūras sekas var ietvert kreditora, kurš nav piedalījies maksātnespējas procedūrā, tiesību izvirzīt savu prasījumu citā dalībvalstī izbeigšanos vai minētā prasījuma piespiedu izpildes šajā otrajā dalībvalstī apturēšanu?”

2) Vai ir nozīme tam, ka prasījums, kas piespiedu kārtā tiek piedzīts citā dalībvalstī, nevis procedūras sākšanas valstī, ir nodokļu prasījums?”

Par prejudiciāliem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

16 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1346/2000 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst procedūras sākšanas valsts iekšējie tiesību noteikumi, kuros attiecībā uz kreditoru, kurš nav piedalījies minētajā maksātnespējas procedūrā, ir paredzēta tiesību izvirzīt tā prasījumu izbeigšanās vai minētā prasījuma piespiedu izpildes otrā dalībvalstī apturēšana.

17 Šajā ziņā no Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punkta vispirms izriet, ka, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas procedūras sākšanas valsts tiesību akti (turpmāk tekstā – “*lex fori concursus*”). Tādējādi, kā izriet no minētās regulas preambulas 23. apsvēruma, *lex fori concursus* nosaka maksātnespējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, attiecībā uz iesaistītajām personām un tiesiskajām attiecībām.

18 Konkrētāk Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta g) un h) apakšpunktā ir paredzēts, ka *lex fori concursus* nosaka prasījumus, kas jāizvirza pret parādnieka īpašumu, darbības ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas, kā arī noteikumus, kas regulē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu. Lai neliegtu šiem noteikumiem to lietderīgo iedarbību, *lex fori concursus* noteikumu attiecībā uz prasījumu izvirzīšanu un tostarp šajā ziņā paredzēto termiņu neievērošanas sekas arī ir jāizvērtē, pamatojoties uz minētajiem *lex fori concursus* (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 10. decembris, *Kornhaas*, C-594/14, EU:C:2015:806, 19. punkts).

19 Saistībā ar maksātnespējas procedūras izbeigšanu, tostarp ar izligumu, kā arī kreditoru tiesībām pēc maksātnespējas procedūras izbeigšanas, ir jāatgādina, ka šīs sekas un šīs tiesības, kā tas ir tieši paredzēts 4. panta 2. punkta j) un k) apakšpunktā, arī ir nosakāmas atbilstoši *lex fori concursus*.

20 Lai arī šajā ziņā ir tiesa, ka Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punktā, kurā ir ietverts to jomu saraksts, uz kurām ir attiecināms *lex fori concursus*, konkrēti nav minēti kreditori, kuri nav piedalījušies maksātnespējas procedūrā, un tādējādi – šīs procedūras vai tās izbeigšanas sekas attiecībā uz šo kreditoru tiesībām, nav šaubu, ka arī šīs sekas ir izvērtējamas, pamatojoties uz minēto *lex fori concursus*.

21 Pirmkārt, [Regulas Nr. 1346/2000 4. panta] 2. punktā ietvertais to jomu saraksts, kuras ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 4. panta piemērošanas jomā, nav izsmelošs, kā tas izriet jau no tā formulējuma, proti, no termina “cita starpā” izmantošanas.

- 22 Otrkārt, ir jākonstatē, ka interpretācija, saskaņā ar kuru *lex fori concursus* nosaka maksātnespējas procedūras izbeigšanas, tostarp ar izlīgumu, sekas un kreditoru tiesības pēc šīs izbeigšanas, bet nenosaka sekas attiecībā uz to kreditoru tiesībām, kuri nav piedalījušies šajā procedūrā, varētu būtiski apdraudēt minētās procedūras efektivitāti.
- 23 Šī sprieduma 22. punktā minētās interpretācijas sekas būtu tādas, ka kreditori, kas nav piedalījušies maksātnespējas procedūrā, pēc šīs procedūras izbeigšanas varētu lūgt pilnībā segt to prasījumus, kas līdz ar to radītu nevienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem. Turklāt un galvenokārt – šī interpretācija nozīmētu jebkāda izlīguma vai jebkāda cita salīdzināma pārstrukturēšanas pasākuma saistībā ar parādnienu apdraudēšanu, jo parādniekam, kuram būtu jāsedz to kreditoru prasījumi, kuri nav piedalījušies maksātnespējas procedūrā, nebūtu vajadzīgo līdzekļu, lai atbilstīgi šādam izlīgumam vai kādam citam pasākumam samaksātu parādus pārējiem kreditoriem, ciktāl šie parādi parasti tiek pārstrukturēti un/vai samazināti, ņemot vērā parādnieka rīcībā faktiski esošos finanšu līdzekļus.
- 24 Daļēji analogisku iemeslu dēļ ir jānoraida arī iesniedzējtiesas šajā kontekstā izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru galvenajai maksātnespējas procedūrai piemērojams *lex fori concursus* noteikums, kurš ierobežo vai izslēdz iespēju izvirzīt prasījumu, kas nebija izvirzīts šajā procedūrā, liegtu īstenot Regulā Nr. 1346/2000 paredzēto iespēju lūgt uzsākt sekundārās maksātnespējas procedūras.
- 25 Pirmkārt, šāds *lex fori concursus* noteikums, pretēji tam, ko, šķiet, uzskata iesniedzējtiesa, pats par sevi neliedz uzsākt sekundāru maksātnespējas procedūru, bet vienīgi liedz apmierināt šādu pieteikumu par šādas procedūras uzsākšanu, kuru ir iesniedzis kreditors, kurš nav ievērojis noteikto termiņu tā prasījuma izvirzīšanai, kas ir noteikts galvenajai maksātnespējas procedūrai piemērojamajā *lex fori concursus*. Savukārt jebkurš kreditora, kura prasījuma termiņš vēl nav beidzies, vai galvenās maksātnespējas procedūras likvidatora iesniegts pieteikums būtu pieņemams.
- 26 Otrkārt, lai arī Regulā Nr. 1346/2000 ir paredzēts, ka zināmos apstākļos ir iespējams uzsākt sekundāru maksātnespējas procedūru, Tiesa ir jau atgādinājusi, ka šādas procedūras uzsākšana, kurai saskaņā ar minētās regulas 3. panta 3. punktu ir jābūt likvidācijas procedūrai, varētu būt pretrunā aizsargājošas galvenās procedūras mērķim un ka šajā regulā tādējādi ir paredzēts zināms skaits obligātu koordinācijas noteikumu, kuru mērķis, kā ir minēts tās preambulas 12. apsvērumā, atbilst vajadzībai nodrošināt vienotību Eiropas Savienībā. Šajā sistēmā, kā ir precizēts regulas preambulas 20. apsvērumā, galvenajai procedūrai ir dominējoša nozīme salīdzinājumā ar sekundāro procedūru (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 22. novembris, *Bank Handlowy un Adamiak*, C-116/11, EU:C:2012:739, 59. un 60. punkts).
- 27 Ņemot vērā šo galvenās maksātnespējas procedūras dominējošo nozīmi, šķiet gluži atbilstoši, ka valsts tiesību aktā, paredzot ārpus termiņa izvirzīto prasījumu izbeigšanu, var tikt izslēgts jebkāds pieteikums, ko ir iesnieguši šo prasījumu turētāji par sekundārās maksātnespējas procedūras uzsākšanu, ciktāl šāda uzsākšana ļautu apiet *lex fori concursus* paredzēto tiesību izbeigšanu. Turklāt pēc analogijas ar šī sprieduma 23. punktā ietvertajiem apsvērumiem ar šādu tiesību aktu ir iespējams novērst to, ka kreditors, kurš nav piedalījies galvenajā maksātnespējas procedūrā, varētu apdraudēt šīs procedūras ietvaros pieņemto izlīgumu vai salīdzināmu pārstrukturēšanas pasākumu saistībā ar parādnienu, lūdzot uzsākt sekundāru maksātnespējas procedūru.
- 28 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka tāds procedūras sākšanas dalībvalsts valsts tiesību noteikums, kurā attiecībā uz kreditoru, kurš nav piedalījies maksātnespējas procedūrā, ir paredzēta tiesību izvirzīt tā prasījumu izbeigšanās, ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 4. panta piemērošanas jomā.
- 29 Turpinājumā, ņemot vērā šī sprieduma 28. punktā ietverto secinājumu, ir jāatzīst, ka *lex fori concursus* arī var būt paredzēta tāda prasījuma piespiedu izpildes apturēšana, kurš nav ticis izvirzīts noteiktajā termiņā. Kā savu secinājumu 46. un 47. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, tā kā neregistrētu prasījumu izbeigšanās principā ir atļauta, Regulai Nr. 1346/2000 *a fortiori* arī būtu jāpieļauj *lex fori concursus* noteikums, kurā ir vienīgi paredzēta ar šiem prasījumiem saistītās piespiedu izpildes procedūras apturēšana.

- 30 Tāpat ir jāpiebilst, ka, tā kā ar Regulu Nr. 1346/2000 nav saskaņoti termiņi, kas ir noteikti prasījumu izvirzīšanai tās piemērošanas jomā ietilpstošajās maksātnespējas lietās, šādi noteikumi ir nosakāmi katras dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā saskaņā ar procesuālās autonomijas principu, bet ar nosacījumu, ka tie nav nelabvēlīgāki par noteikumiem, kas regulē līdzīgas valsts tiesībām pakļautas situācijas (līdzvērtības princips), un ka tie nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtina to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas Savienības tiesībās (efektivitātes princips) (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 15. oktobris, *Nike European Operations Netherlands*, C-310/14, EU:C:2015:690, 28. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā kā šajā ziņā nav pietiekamu norāžu, tostarp norāžu, kas izrietētu no lietas dalībnieku apsvērumiem, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai saistībā ar 1991. gada Likuma Nr. XLIX 20. panta 3. punktu šie kritēriji ir tikuši izpildīti.
- 31 Visbeidzot ir jākonstatē, ka šī sprieduma 28. un 29. punktā ietvertu secinājumu neatspēko tas, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. pantā ir paredzēts, ka maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz “tiesvedībā esošām lietām”, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām, regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā lieta ir nodota tiesā.
- 32 Šī tiesību norma ir jālasa kopā ar Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta f) apakšpunktu, kurā “tiesvedībā esošas lietas” ir nošķirtas no pārējām individuālajām procedūrām. Līdz ar to maksātnespējas procedūras sekas uz individuālām procedūrām, kas nav “tiesvedībā esošas lietas”, katrā ziņā reglamentē vienīgi *lex fori concursus*. Kā savu secinājumu 67.–78. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, procedūras attiecībā uz prasījuma piespiedu izpildi ietilpst šajā pēdējā minētajā kategorijā.
- 33 Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka Regulas Nr. 1346/2000 pamatā ir princips, saskaņā ar kuru prasība ievērot vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, uz kuru *mutatis mutandis* ir balstīta jebkura maksātnespējas procedūra, parasti liedz īstenot individuālas procedūras, izmantojot piespiedu izpildes procedūras, kas ir ierosinātas un izskatītas maksātnespējas procedūras pret parādnieku norises laikā. Regulas Nr. 1346/2000 20. panta 1. punktā kreditoram, kurš “cita starpā ar piespiedu līdzekļiem” saņem savas prasības apmierinājumu no aktīviem, kuri pieder parādniekam un kuri atrodas dalībvalsts teritorijā, kas nav maksātnespējas procedūras sākšanas valsts, saņemtais ir jāatdod atpakaļ likvidatoram.
- 34 Būtu pretrunīgi Regulas Nr. 1346/2000 15. pantu interpretēt tā, ka tas attiecas arī uz piespiedu izpildes procedūrām, kas nozīmētu, ka uz maksātnespējas procedūras uzsākšanas sekām tādējādi būtu attiecināmi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāda piespiedu izpildes procedūra norisinās, lai gan vienlaicīgi šīs regulas 20. panta 1. punktā, tieši paredzot, ka ar “piespiedu līdzekļiem” saņemtais ir jāatdod atpakaļ likvidatoram, minētajam 15. pantam tādējādi tiktu atņemta tā lietderīgā iedarbība.
- 35 Līdz ar to ir jāsecina, ka piespiedu izpildes procedūras neietilpst Regulas Nr. 1346/2000 15. panta piemērošanas jomā.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst procedūras sākšanas valsts iekšējie tiesību noteikumi, kuros attiecībā uz kreditoru, kurš nav piedalījies maksātnespējas procedūrā, ir paredzēta tiesību izvirzīt tā prasījumu izbeigšanās vai minētā prasījuma piespiedu izpildes otrā dalībvalstī apturēšana.

Par otro jautājumu

- 37 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tas, ka prasījumam, kas ir piespiedu izpildes priekšmets dalībvalstī, kura nav procedūras sākšanas valsts, ir nodokļu raksturs, ietekmē uz pirmo jautājumu sniedzamo atbildi.

- 38 Šajā ziņā Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 21. apsvērumā ir noteikts, ka katram kreditoram, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, jābūt tiesībām iesniegt prasījumus katrā maksātnespējas procedūrā, ko izskata Savienībā attiecībā uz parādnieka aktīviem, un ka tas attiecas arī uz nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm. Šajā apsvērumā ir piebilsts, ka, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, ir jākoordinē līdzekļu sadalīšana. Šajā kontekstā šīs regulas 39. pantā būtībā ir paredzēts, ka nodokļu iestādēm no citām dalībvalstīm, kas nav procedūras sākšanas valsts, ir tiesības rakstiski iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas nav procedūras sākšanas valsts.
- 39 No šiem noteikumiem tādējādi izriet, ka Regula Nr. 1346/2000, pirmkārt, nepieļauj tādus valsts tiesību noteikumus, ar kuriem ir izslēgts, ka nodokļu iestāžu no citām dalībvalstīm, kas nav procedūras sākšanas valsts, prasījumi var tikt izvirzīti maksātnespējas procedūrā. Otrkārt, no šiem pašiem noteikumiem izriet, ka šajā regulā nav paredzēts nodalījums starp privāto un publisko tiesību kreditoriem.
- 40 Šādos apstākļos ir jāsecina, ka ar Regulas Nr. 1346/2000 noteikumiem nodokļu iestāžu no citām dalībvalstīm, kas nav procedūras sākšanas valsts, prasījumiem nav piešķirts preferenciāls statuss tādā nozīmē, ka tiem būtu jābūt piespiedu izpildes procedūras priekšmetam pat pēc maksātnespējas procedūras uzsākšanas. Līdz ar to saistībā ar pamatlietā aplūkotajiem faktiskajiem apstākļiem tas, ka prasījumi, kas ir piespiedu izpildes procedūras priekšmets, ir prasījumi ar nodokļu raksturu, nenozīmē, ka uz tiem šī iemesla dēļ būtu attiecināmas vienīgi Rumānijas valsts tiesības vai ka uz tiem nebūtu attiecināmas *lex fori concursus*, šajā gadījumā – Ungārijas maksātnespējas tiesībās, paredzētās sekas.
- 41 Šādos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild, ka tas, ka prasījumam, kas ir piespiedu izpildes priekšmets dalībvalstī, kura nav procedūras sākšanas valsts, ir nodokļu raksturs, tādā situācijā kā pamatlietā neietekmē uz pirmo jautājumu sniegto atbildi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst dalībvalsts, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātnespējas procedūra, valsts tiesību noteikumi, kuros attiecībā uz kreditoru, kurš nav piedalījies šajā procedūrā, ir paredzēta tiesību izvirzīt tā prasījumu izbeigšanās vai minētā prasījuma piespiedu izpildes otrā dalībvalstī apturēšana;**
- 2) **tas, ka prasījumam, kas ir piespiedu izpildes priekšmets dalībvalstī, kura nav dalībvalsts, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātnespējas procedūra, ir nodokļu raksturs, tādā situācijā kā pamatlietā neietekmē uz pirmo prejudiciālo jautājumu sniegto atbildi.**

[Paraksti]